

R O M Â N I A

TRIBUNALUL HARGHITA
SECȚIA CIVILĂ

Sentința civilă nr. 40

Ședința publică de la 16 ianuarie 2019

Completul compus din:

Președinte Antonescu Marcel Romeo

Grefier Gugu Nicolae Valentin

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal formulată de către reclamanta ASOCIAȚIA CIVICĂ PENTRU DEMNITATE ÎN EUROPA (ADEC), în contradictoriu cu pârâtul PRIMARUL MUNICIPIULUI GHEORGHENI, având ca obiect obligația de a face.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că procedura de citare este legal îndeplinită.

Instanța, verificându-și din oficiu competența, potrivit prevederilor art. 131 alin. 1 din Codul de procedură civilă, constată că este competentă general, material și teritorial să soluționeze cauza, în temeiul art. 10 alin. 1 și art. 8 alin.1 ind. 1 din Legea nr. 554/2004.

Instanța respinge cererea de suspendare a judecării, formulată de către pârât, având în vedere că dezlegarea cauzei care face obiectul Dosarului cu nr. 29.472/301/2018 al Judecătoriei sector 3 București nu are consecințe asupra prezentei cauze.

Instanța respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului, invocată în întâmpinare, având în vedere faptul că, potrivit art. 61 și art. 62 din Legea nr. 215/2001, primarul reprezintă autoritatea administrativ teritorială în relațiile cu alte autorități publice, cu persoanele fizice sau juridice, precum și în justiție.

Instanța respinge excepția lipsei interesului întrucât ADEC acționează în prezenta cauză în vederea respectării unui interes public, a Constituției și a legislației în vigoare și, conform statutului asociației, prevederile art. 8 alin. 1 indice 2 din Legea nr. 554/2004 sunt clare în acest sens.

Instanța respinge excepția lipsei dovezii calității de reprezentant având în vedere calitatea de președinte a numitului Dan Tanasă, conform Hotărârii Adunării Generale a Membrilor ADEC NR. 1/14.04.2017 (F. 59), respectiv a fișei din Registrul Național al Persoanelor Juridice Fără Scop Patrimonial (f. 71).

Instanța, în baza actelor depuse la dosar, reține cauza spre soluționare.

INSTANȚA

Prin cererea în contencios administrativ înregistrată sub nr. 937/96/2018 la data de 20.08.2018, reclamanta Asociația Civică pentru Demnitate în Europa (ADEC), prin reprezentant legal Dan Tănasă, a chemat în judecată pârâtul Primarul Municipiului Gheorgheni, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să se dispună obligarea pârâtului Primarul Municipiului Gheorgheni să amplaseze inscripțiile cu denumirea în limba minorității ale Teatrului Figura și ale Casei de cultură sub inscripțiile cu denumirea acestor instituții în limba oficială de stat, limba română și obligarea acestuia plata cheltuielilor de judecată.

S-a arătat că în data de 19 iunie 2018 l-a sesizat în scris pe Primarul Municipiului Gheorgheni, în temeiul art. 7 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ cu privire la ilegalitatea amplasării inscripțiilor cu denumirea în limba minorității a Teatrului Figura și a Casei de Cultură din municipiul Gheorgheni pe același plan cu denumirea acestor instituții în limba oficială de stat. În acest moment, pe fațada clădirii în care funcționează Teatrul Figura și Casa de Cultură din Gheorgheni sunt amplasate denumirile celor două instituții de cultură în limbile română și maghiară, denumirile fiind amplasate pe același nivel, acest mod de amplasare a inscripțiilor încălcând caracterul de limbă oficială de stat a limbii române.

S-a precizat că inscripțiile în limba minorității „Studio Szinhaz” și „Muvelodesi Haz” sunt amplasate pe fațada clădirii în care funcționează cele două instituții publice, pe același plan cu inscripțiile în limba română „Teatrul Figura” și „Casa de cultură”, ceea ce creează falsa reprezentare publică a faptului că limba minorității ar avea același statut cu limba oficială de stat, ori acest lucru este fals.

S-a arătat că Primarul Municipiului Gheorgheni a comunicat adresa nr. 8635/17.07.2018 prin care a informat cu privire la refuzul de a intra în legalitate în privința ilegalităților semnalate. Având în vedere refuzul Primarului Municipiului Gheorgheni de a soluționa legal sesizarea din data de 19 iunie 2018 s-a adresat instanței cu prezenta acțiune în temeiul Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

S-a solicitat admiterea acțiunii și obligarea Primarului Municipiului Gheorgheni să amplaseze inscripțiile cu denumirea în limba minorității, limba maghiară, ale instituțiilor publice Teatrul Figura și Casei de Cultură din municipiul Gheorgheni, sub inscripțiile cu denumire acestor instituții publice în limba oficială de stat, limba română.

Ca dispoziții generale cu privire la procedura plângerii prealabile s-a solicitat să se aibă în vedere prevederile art. 8 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ care prevede că „Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim”.

Potrivit art. 2 alin. 1 lit. h din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ „nesoluționarea în termenul legal a unei cereri - faptul de a nu răspunde solicitantului în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, dacă prin lege nu se prevede alt termen”.

Ca dispoziții generale, cu privire la fondul prezentei spețe s-a solicitat să aibă în vedere prevederile art. 13 din Constituția României – „În România limba oficială este limba română”, iar confort art. 76 alin. 1 dm Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală – „În raporturile dintre cetățeni și autoritățile administrației publice locale se folosește limba română”.

Potrivit art. 120 alin. 2 din Constituția României – „În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere semnificativă se asigură folosirea limbii minorității naționale respective în scris și oral în relațiile cu autoritățile administrației publice locale și cu serviciile publice deconcentrate, în condițiile prevăzute de legea organică”.

Potrivit art. 76 alin. 2, 3 și 4 din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale – „În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, în raporturile lor cu autoritățile administrației publice locale, cu aparatul de specialitate și organismele subordonate consiliului local, aceștia se pot adresa, oral sau în scris, și în limba lor maternă și vor primi răspunsul atât în limba română, cât și în limba maternă. În condițiile prevăzute la alin. (2), în posturile care au atribuții privind relații cu publicul vor fi încadrate și persoane care cunosc limba maternă a cetățenilor aparținând minorității respective”.

De asemenea, potrivit art. 10 din Legea nr. 33/1995 pentru ratificarea Convenției-cadru pentru protecția minorităților naționale, încheiată la Strasbourg la 1 februarie 1995 – „Părțile se angajează să recunoască oricărei persoane aparținând unei minorități naționale dreptul de a folosi liber și fără ingerință limba sa minoritară, în privat și în public, oral și în scris. În ariile locuite tradițional sau în număr substanțial de persoane aparținând minorităților naționale, dacă aceste persoane solicită acest lucru și acolo unde această cerere corespunde unei nevoi reale, părțile se vor strădui să asigure, în măsura posibilului, condiții care să permită folosirea limbii minoritare în raporturile dintre aceste persoane și autoritățile administrative”.

S-a arătat că în acest caz esențial este art. 66 Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale, încheiată la Strasbourg la 1 februarie 1995 - „Obligațiile părților referitoare la folosirea limbii minoritare nu afectează, în niciun fel, statutul limbii sau limbilor oficiale ale țării respective.(...)”.

Prin prisma acestor prevederi constituționale și legale, s-a solicitat să se rețină faptul că în România limba oficială de stat este limba română, aceasta presupunând în primul rând faptul că toate actele oficiale sunt redactate în limba română, în acest sens fiind și dispoziția cuprinsă în art. 76 alin. 5 din Legea nr. 215/2001 care arată expresă că – „Actele oficiale se întocmesc în mod obligatoriu în limba română”.

În ceea ce privește actele normative speciale care prevăd dispoziții legale relativ la modul de inscripționare și la ordinea în care se redactează și se fac publice inscripțiile s-a solicitat să se aibă în vedere faptul că potrivit art. 120 alin. 4 din Constituția României - „Autoritățile administrației publice locale vor asigura inscripționarea denumirii localităților și a instituțiilor publice de sub autoritatea lor, precum și afișarea anunțurilor de interes public și în limba maternă a cetățenilor aparținând minorității respective, în condițiile prevăzute la alin. 2”.

S-a mai arătat că potrivit art. 4 alin. 2 din HG nr. 1206/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală, cuprinse în Legea administrației publice locale nr. 215/2001 - „În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor autoritățile administrației publice locale vor asigura inscripționarea denumirii instituțiilor publice de sub autoritatea lor, precum și afișarea anunțurilor de interes public și în limba maternă a cetățenilor aparținând minorității respective, în condițiile legii, iar potrivit art. 12 din HG nr. 1206/2001 - inscripționarea în limba maternă a denumirii instituțiilor publice de sub autoritatea consiliilor locale sau județene se face printr-o tăbliță similară ca dimensiune, caracter, mărime a literelor și culori cu cea inscripționată în limba română, Tăblița se va amplasa sub tăblița care conține denumirea oficială în limba română”.

De asemenea, potrivit art. 11 alin. 1 din HG nr. 1206/2001, inscripționarea în limba maternă a denumirii unor localități în care cetățenii aparținând unei minorități au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor se face pe aceeași tăbliță indicatoare, sub denumirea în limba română, folosindu-se aceleași caractere, mărimi de litere și culori, potrivit anexei nr. 2. Inscripționarea se face atât pe indicatoarele rutiere de intrare, cât și pe cele de ieșire din localitate”.

Având în vedere faptul că nu există o dispoziție expresă care să stabilească ordinea în care se amplasează aceste inscripții, s-a solicitat să se constate faptul că această ordine se va stabili conform principiilor care se desprind sub acest aspect din cuprinsul normelor generale enunțate anterior.

Astfel, este esențial a se reține faptul că limba oficială în România este limba română, care de altfel este și singura limbă oficială de stat în România, aceasta fiind și limba care se utilizează în raporturile dintre cetățeni și autoritățile publice locale pe întreg teritoriul țării, astfel că toate inscripțiile de natura celor în discuție în acest caz se afișează în primul rând în limba română, limba oficială de stat.

Din formulările legislative arătate mai sus, rezultă că cetățenii aparținând minorităților naționale au dreptul de a folosi limba maternă în raporturile cu autoritățile publice locale, legiuitorul folosind sintagmele „și în limba maternă” ori „deopotrivă în limba minoritară”, din

formularea legii rezultând fără echivoc că inscripționarea în limba maternă se realizează pe lângă cea în limba română, prin adăugare la cea în limba română.

Având în vedere aceste aspecte, s-a solicitat să se constate că autoritățile administrației publice locale au obligația de a respecta dreptul minorităților naționale de a fi informate în limba maternă, însă toate inscripțiile oficiale se redactează în primul rând în limba română, limba oficială de stat, fiind obligatoriu ca tăblițele și inscripțiile în cauză să poată fi citite în primul rând în limba oficială a țării, inscripțiile în limba minorității fiind obligatoriu amplasate sub cele în limba oficială de stat, limba română.

S-a mai solicitat să se rețină faptul că potrivit art. 61 din Legea nr. 215/2001 – „Primarul asigură respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a prevederilor Constituției, precum și punerea în aplicare a legilor, a decretelor Președintelui României, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, a hotărârilor consiliului local, iar Primarul Municipiului Gheorgheni nu a respectat obligația ce se desprinde chiar din legea fundamentală - Constituția României - în esență fiind vorba despre obligația autorităților publice ale Statului Român de a respecta limba oficială pe teritoriul României.

Au fost invocate prevederile art. 120 alin. 2 din Constituția României, art. 76 din Legea nr. 215/2001, art. 12 din HG nr. 1206/2001, art. 13 din Constituția României, Carta Europeană a limbilor regionale și minoritare, art. 61 din Legea nr. 215/2001, Legea nr. 554/2004.

A fost achitată taxa judiciară de timbru în cuantum de 50 lei (fila 23).

Pârâtul Primarul Municipiului Gheorgheni a depus întâmpinare prin care a solicitat admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a Primarului Municipiului Gheorgheni, admiterea excepției lipsei interesului și admiterea excepției lipsei dovezii calității de reprezentant.

S-a solicitat respingerea acțiunii formulate de reclamantă ca netemeinică și nelegală, precum și scutirea sa de plata cheltuielilor de judecată, arătând că reclamanta a formulat o acțiune de contencios administrativ împotriva Primarului Municipiului Gheorgheni, solicitând obligarea acestuia la amplasarea inscripțiilor cu denumirea în limba minorității ale Teatrului Figura și Casei de Cultură sub inscripțiile cu denumire acestor instituții în limba oficială de stat.

Referitor la excepția lipsei calității procesuale pasive a Primarului Municipiului Gheorgheni s-a arătat că în susținerea excepției invocă prevederile Legii nr. 215/2001 privind administrația publică locală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, în primul rând alin. 1 al art. 21 din lege dispune că unitățile administrativ-teritoriale sunt persoane juridice de drept public, cu capacitate juridică deplină și patrimoniu propriu. Alin. 2 respectiv alin. 2 ind. 1 din același articol, interpretând coroborativ, dispun că aceste unități administrativ - teritoriale sunt reprezentate de către primar sau de președintele consiliului județean, însă cele două instituții (primarul și președintele consiliului județean sunt privite ca instituții și nu ca persoane fizice), stau în judecată ca reprezentant legal și nu în nume personal.

Titularul drepturilor și obligațiilor din raporturile cu persoane fizice sau juridice este unitatea administrativ teritorială, în speță Municipiul Gheorgheni și nu Primarul Municipiului Gheorgheni. S-a subliniat că Primarul Municipiului Gheorgheni nu poate fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, neavând patrimoniu propriu. Primarul, numai în cazurile în care este chemat în judecată în calitate de persoană fizică poate să fie obligat la plata unor sume, în cazul de față nefiind vorba de o acțiune care a fost introdusă împotriva numitului Nagy Zoltan persoană fizică, ci a fost introdusă împotriva lui Nagy Zoltan, Primarul Municipiului Gheorgheni. În această din urmă calitate fiind doar reprezentantul legal al unității administrativ teritoriale, așa cum stabilește și art. 62 din Legea administrației publice nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare. S-a precizat că acțiunea trebuia să fie formulată împotriva unității administrativ teritoriale, având și caracter patrimonial. Potrivit art. 23 alin. 1 din Legea nr. 215/2001, autoritățile administrației publice prin care se realizează autonomia locală în comune, orașe și municipii suni consiliile locale, comunale, orașenești și municipale, ca autorități deliberative, și primarii, ca autorități

executive. Astfel, Primarul deține o funcție executivă în cadrul autorităților locale, având ca atribuție punerea în executare/aplicare a hotărârilor consiliului local și al altor autorități. Însă Primarul nu deține nici atribuția de a administra domeniul public și privat al Municipiului, și nici atribuții deliberative.

S-a precizat că potrivit Contractului de dare în administrare nr. 1821/J9.03.2010, încheiat între Municipiul Gheorgheni și Teatrul „Figura Studio Szinhaz”, „Casa de cultură” situat în Municipiul Gheorgheni, B-dul Frăției nr. 9, jud. Harghita, identificat prin CF nr. 974 CIN Gheorgheni, sub nr. cadastral 1050, este dat în administrarea, pe o durată nedeterminată, Teatrului „Figura Studio Szinhaz”. Conform art. 5 lit. b. Teatrul „Figura Studio Szinhaz” are obligația să execute toate lucrările de întreținere și reparații, astfel competența de a amplasa inscripțiile în cauză revine Teatrului „Figura Studio Szinhaz” și nu Primarului Municipiului Gheorgheni.

Raportat la aspectele și normele legale relevate este evident că Primarul nu poate fi pârât în prezenta cauză, întrucât nu există identitate între persoana pârâtului și persoana celui care ar putea fi obligat în raportul de drept substanțial, deoarece prezenta acțiune s-a introdus împotriva Primarului Municipiului Gheorgheni și nu împotriva Teatrului „Figura Studio Szinhaz”.

Pentru aceste considerente s-a solicitat să se dispună admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a Primarului Municipiului Gheorgheni și să se respingă acțiunea reclamantei, ca fiind formulată față de o persoană fără calitate procesuală.

Cu privire la excepția lipsei interesului s-a arătat că reclamanta nu are niciun interes în intentarea acestui proces, iar potrivit art. 1 din Legea nr. 554/2004 poate intenta acțiune în contencios administrativ doar persoana care are un interes legitim, ori „președintele” asociației reclamante nu este locuitor al orașului, iar asociația nu este înregistrată în municipiul Gheorgheni.

Au fost invocate prevederile art. 32 alin. 1 din Codul de procedură civilă „Orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia: a) are capacitate procesuală, în condițiile legii; b) are calitate procesuală; c) formulează o pretenție; d) justifică un interes.”

Potrivit art. 33 din Codul de procedură civilă: „Interesul trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual.”

Cu toate acestea, chiar dacă interesul nu este născut și actual, se poate formula o cerere cu scopul de a preveni încălcarea unui drept subiectiv amenințat sau pentru a preîntâmpina producerea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, ori în cauza de față nu se poate vorbi de aceste condiții, reclamanta susținând că acționează în numele cetățenilor români, apărând interesele acestora, deci nu este vorba de un drept subiectiv și nici de o pagubă iminentă nereparabilă. Interesul de a promova cererea trebuie justificat de reclamant doar în persoana sa, el nefiind ținut a proba interesul pârâtului de a participa la judecată, tot astfel, nu i se va cere pârâtului să facă o asemenea dovadă. În consecință, această cerință se apreciază numai în raport cu reclamantul.

Pentru a stabili dacă o parte are interes în exercitarea acțiunii civile, instanța trebuie să prefigureze folosul efectiv pe care aceasta l-ar obține în ipoteza admiterii formei procedurale exercitate, adică trebuie să se prefigureze un beneficiu personal care ar putea fi obținut de către reclamanta care intentează cererea în justiție. Interesul personal fiind o condiție primară și esențială a oricărei cereri în justiție, absența acestuia atrage respingerea cererii pe cale de excepție.

Potrivit art. 8 alin. 1 ind. 1 din Legea 554/2004 „Persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.”

Astfel, nicio entitate privată nu poate formula acțiuni în contencios administrativ fără a justifica vătămarea unui drept sau interes legitim particular și individualizat al unor persoane. În speță o asemenea vătămare lipsește cu desăvârșire raportat la reclamanta care nu are sediul în unitatea administrativ - teritorială, nu reprezintă interesele colectivității locale și nu deține vreun mandat din partea acesteia.

Referitor la excepția lipsei dovezii calității de reprezentant s-a arătat că cererea de chemare în judecată formulată de asociația reclamantă este incompletă și în caz de necompletare va trebui să fie anulată, având în vedere faptul că nu s-a făcut dovada că asociația este reprezentată de Dan Tănăsă, în calitate de președinte, așa cum este prevăzut în art. 194 pct. b din Codul de procedură civilă „numele, prenumele și calitate celui care reprezintă partea în proces, iar în cazul reprezentării prin avocat, numele, prenumele acestuia și sediul profesional. Dispozițiile art. 148 alin. 1 teza a II - a sunt aplicabile în mod corespunzător. Dovada calității de reprezentant, în forma prevăzută la art. 151, se va alătura cererii.”

Astfel, potrivit art. 82 alin. 1 din Codul de procedură civilă, „Când instanța constată lipsa dovezii calității de reprezentant a celui care a acționat în numele părții, va da un termen scurt pentru acoperirea lipsurilor. Dacă acestea nu se acoperă, cererea va fi anulată.”

S-a precizat că nu s-a depus împuternicirea, așa cum este prevăzut în art. 151 alin. 4 din Codul de procedură civilă: „Reprezentanții persoanelor juridice de drept privat vor depune, în copie, un extras din registrul public în care este menționată împuternicirea lor”, iar în alin. 5 se prevede că „Organul de conducere sau, după caz, reprezentantul desemnat al unei asociații, societăți ori alte entități fără personalitate juridică, înființată potrivit legii, va anexa, în copie legalizată, extrasul din actul care atestă dreptul său de reprezentare în justiție.”, prin urmare cererea de chemare în judecată trebuia anulată anticipat.

A fost anexat Statutul Asociației Civice pentru Demnitate în Europa, iar conform art. 20 alin. 1 din acest statut, președintele Asociației este ales pentru un mandat de 2 ani. S-a anexat și Extrasul de la Registrul Național din data de 27.08.2018, cu privire la Asociația Civică pentru Demnitate în Europa, cu nr. de înregistrare 17268/A/2014, din care reiese în mod evident că domnul Dan Tănăsă a fost ales în calitate de președinte al asociației, însă mandatul dânsului a expirat în anul 2016, iar acest mandat nu a fost prelungit. Mai mult, nu a fost desemnată o altă persoană în calitate de președinte, din anul 2016 Asociația Civică pentru Demnitate în Europa neavând președinte, astfel neavând un reprezentant legal.

Pe fondul cauzei s-a arătat că susținerile reclamantei sunt profund neîntemeiate având în vedere următoarele aspecte:

Reclamanta solicită obligarea Primarului Municipiului Gheorgheni la amplasarea inscripțiilor cu denumirea în limba minorității ale Teatrului Figura și Casei Cultură sub inscripțiile cu denumire acestor instituții în limba română. Reclamanta invocă că prin această inscripționare s-au încălcat prevederile Constituției. Conform susținerii reclamantei, prin faptul că inscripțiile nu se află una sub alta, s-a ridicat limba maghiară la rang egal cu limba română, astfel fiind încălcată Constituția României. Cu privire la această susținere s-au precizat următoarele: conform principiilor Uniunii Europene, statele membre sunt egale, iar limbile statelor membre sunt acceptate și sunt la rang egal în fața Uniunii Europene. Astfel, susținerile reclamantei încalcă principiile stabilite la nivel internațional. În mod ironic reclamanta se numește „Asociația Civică pentru Demnitate în Europa”. Prin aceste acțiuni introduse în mod neîntemeiat, reclamanta are ca scop instigarea la ură contra cetățenilor aparținând minorităților naționale, astfel încălcând în mod grav principiile Uniunii Europene iar și cele privind Declarația Universală a Drepturilor Omului.

S-a subliniat că reclamanta nu aduce nicio probă în vederea susținerii celor invocate, iar sarcina probei îi revine reclamantei. Totodată reclamanta își întemeiază acțiunea în mod absolut greșit. Reclamanta menționează că sesizarea prealabilă a sa nu a fost soluționată legal, însă recursul grațios introdus de reclamantă a fost soluționat în mod legal, în termenul prevăzut de lege, îndeplinind condițiile prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. În cazul de față nu se poate vorbi de soluție nelegală, obiectul acțiunii poate fi o simplă nemulțumire de răspunsul primit la plângerea prealabilă, nicidecum o soluție nelegală. Reclamanta încearcă să inducă în eroare instanțele de judecată, subliniază din art. 8 alin. 1 al Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, faptul că nu ar fi primit niciun răspuns la plângerea prealabilă introdusă în termenul prevăzut de lege. Plângerea prealabilă a reclamantei a fost depusă și înregistrată la Municipiul Gheorgheni în data de 19.06.2018, iar

răspunsul a fost trimis la data de 17.07.2018, în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de lege. Pârâtul consideră astfel că acțiunea reclamantei rămâne fără obiect, având în vedere că temeiul introducerii acțiunii sale este unul greșit.

În ceea ce privește Legea nr. 33/1995 pentru ratificarea Convenției - cadru pentru protecția minorităților naționale, încheiată la Strasbourg la 1 februarie 1995, s-a precizat că această lege are numai 2 articole, astfel art. 10 inventat de reclamanta nu există. Poate reclamanta s-ar fi referit la art. 10 din Convenție, însă nu a reușit să clarifice situația așa cum ar fi dorit. Potrivit art. 2 al Convenției, text încălcat mai mereu de reclamantă, dispozițiile convenției - cadru vor fi aplicate cu bună-credință, într-un spirit de înțelegere, toleranță și cu respectarea principiilor buneii vecinătăți, relațiilor prietenești și cooperării între state.

S-a arătat că reclamanta mai inventează un text de lege, respectiv art. 66 din Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale, încheiată la Strasbourg la 1 februarie 1995. S-a solicitat să se aibă în vedere că Convenția are doar 32 de articole, astfel că nu se înțelege art. 66 inventat de reclamanta care este atât de intolerantă cu minoritățile naționale încât încearcă să inducă în eroare instanțele prin orice modalitate posibilă.

Numărul de 66, denumit art. 66 al Convenției de reclamantă, într-adevăr este un text existent, însă acest număr este preluat din Raportul explicativ asupra convenției-cadru pentru protecția minorităților naționale din 01.02.1995. În acest raport la pct. 66 se găsește textul invocat de reclamantă. Pârâtul consideră că prin inscripțiile aflate pe fațada Casei de Cultură, nu este afectat în niciun fel statutul limbii oficiale a României. Inscripțiile sunt aplicate cu scop orientativ, reprezintă o decorațiune a clădirii, iar denumirea lor în limba română este prima aplicată pe clădire, astfel prin inscripționarea acestor instituții atât în limba română cât și în limba maghiară în același rând nu afectează caracterul de limbă oficială a limbii române în România.

S-a subliniat că la pagina 5 al acțiunii formulate de reclamantă, chiar reclamanta enunță că „(...) din formularea legii rezultând fără echivoc că inscripționarea în limba maternă se realizează pe lângă cea în limba română, (...)”. Invocările reclamantei sunt perfect îndeplinite de inscripțiile aflate pe fațada Casei de Cultură din Municipiul Gheorgheni, având în vedere faptul că inscripțiile în limba maghiară sunt pe lângă inscripția oficială în limba română.

Potrivit situației reale, lângă intrarea în clădire se regăsesc inscripțiile care conțin denumirile celor două instituții, în forma stipulată în Legea nr. 215/2001 și HG nr. 1206/2001 la care face referire reclamanta, prevederile acelor acte normative fiind respectate întocmai. S-a menționat că cele două inscripții de pe fațada clădirii sunt în plus față de cele obligatorii stabilite prin lege, având scopul să se vadă de la distanță ce instituții funcționează în clădire. **Pentru astfel de inscripții există două prevederi legale (Legea nr. 500/2004, art. 1 și art. 6; Legea 215/2001, art. 76), ale căror prevederi sunt la fel respectate, denumirile instituțiilor fiind inscripționate atât în limba română, cât și în cea maghiară, cu caracterele de același tip și mărime. Cum alte dispoziții legale în acest domeniu nu există, solicitarea reclamantei nu poate să aibă temei legal.**

Introducerea acestor acțiuni este nu numai nelegală, dar și abuzivă, totodată este condusă de ideea de discriminare, instigare la ură. Împotriva cetățenilor români de etnie maghiară. S-a arătat că se știe despre „președintele” asociației că pe unele portaluri instigă în mod expres la ură, iar acțiunile bazate pe astfel de ideologii să fie promovate și admise de instanțele judecătorești, încalcă în mod grav drepturile minorităților naționale, principiile Uniunii Europene cât și prevederile Declarației Universale a Drepturilor Omului.

S-a arătat că nu sunt încălcate drepturi și în niciun caz nu sunt discriminate persoanele necunoscătoare de limba maghiară. O singură problemă de discriminare există în această cauză, reclamanta, care este condusă de ideologii greu de acceptat în secolul XXI.

Inscripțiile atacate sunt legale, nu încalcă prevederile constituționale, prin aplicarea la același nivel cu traducerea în limba română nu se încalcă art. 13 al Constituției României și nu se contestă caracterul de limbă oficială a limbii române. Caracterul de limbă oficială a limbii române ar fi contestat prin următoarele fapte: nefolosirea limbii române în actele întocmite; lipsa totală a inscripțiilor române etc.

Au fost invocate prevederile Legii nr. 554/2004, Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, Legii 215/2001 privind administrația publică locală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legii 500/2004 privind folosirea limbii române în locuri, relații și instituții publice, Legii nr. 33/1995 pentru ratificarea Convenției-cadru pentru protecția minorităților naționale, Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale încheiată la Strasbourg la 1 februarie 1995.

Prin răspunsul la întâmpinare reclamanta a solicitat admiterea acțiunii.

Cu privire la invocarea excepției lipsei calității procesuale pasive a Primarului Municipiului Gheorgheni s-a solicitat respingerea excepției ca fiind neîntemeiată. Potrivit art. 61 alin. 1 din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale „Primarul îndeplinește o funcție de autoritate publică”. Potrivit art. 61 alin. 2 din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale „Primarul asigură respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a prevederilor Constituției, precum și punerea în aplicare a legilor, a decretelor Președintelui României, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, a hotărârilor consiliului local; dispune măsurile necesare și acordă sprijin pentru aplicarea ordinelor și instrucțiunilor cu caracter normativ ale miniștrilor, ale celorlalți conducători ai autorităților administrației publice centrale, ale prefectului, precum și a hotărârilor consiliului județean, în condițiile legii. Potrivit art. 62 alin. 1 din Legea nr. 215/2001, primarul reprezintă autoritatea administrativ-teritorială în relațiile cu alte autorități publice, cu persoanele fizice sau juridice române ori străine, precum și în justiție. Primarul Municipiului Gheorgheni nu doar că este obligat legal să respecte legile și Constituția României, dar este și cel care, legal, stă în judecată în fața justiției.

Cu privire la excepția lipsei interesului s-a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată, excepția fiind total nefondată întrucât așa cum prevede legea, interesul sau dreptul vătămat poate fi atât privat cât și public, în cauză asociația acționând pentru respectarea unui interes general/public în acord cu scopul existenței sale, respectiv respectarea Constituției și a legislației de către o autoritate publică în ceea ce privește amplasarea unei inscripții pe o instituție publică. Interesul fiind unul public, este evident că nu este vorba despre lezarea vreunui drept al asociației, ci despre unul general, asociația acționând pentru apărarea drepturilor cetățenilor români la o corectă informare, relativ la acțiunea pârâtului prin care, sfidându-se Constituția și legile Statului Român, s-a creat falsa reprezentare publică a faptului că limba maghiară ar avea în România același statut cu limba oficială de stat, limba română.

S-a precizat că orice cetățean poate solicita respectarea Constituției și a prevederilor legale privind arborarea unor steaguri pe domeniului public, apărarea interesului general/public fiind atributul tuturor cetățenilor și cu atât mai mult al unei organizații ale cărei scopuri sunt tocmai apărarea drepturilor și libertăților cetățenești, așa cum este ADEC.

Având în vedere prevederile Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ prin raportare la art. 5 alin. 3 lit. f din Statutul ADEC, rezultă fără tăgadă faptul că organizația justifică interesul cerut de lege pentru promovarea acțiunii, în condițiile în care aceasta are ca scop promovarea justiției și apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și poate deschide acțiuni în justiție pentru obligarea autorităților și instituțiilor publice la respectarea Constituției și a celorlalte acte normative. Prin urmare, interesul ADEC este mai mult decât justificat.

S-a depus la dosarul cauzei o copie a Statutului ADEC.

Cu privire la invocarea excepției lipsei dovezii calității de reprezentant s-a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată, numitul Dan Tanasă având calitatea de președinte al ADEC, iar potrivit art. 23 alin. 2 din Statutul ADEC acesta reprezintă asociația în justiție.

S-a depus la dosarul cauzei o copie a extrasului din Registrul național al asociațiilor din care reiese calitatea de președinte a domnului Dan Tanasă și Hotărârea Adunării Generale a membrilor Asociației Civice pentru Demnitate în Europa (ACDE) nr. 1/14.04.2017 din care reiese componența Consiliului Director, stabilită de art. 20 din Statutul ACDE, prelungită pe o perioadă de doi ani, până la data de 14 aprilie 2019.

Pe fondul cauzei s-au arătat următoarele:

Modalitatea de inscripționare în limba maternă a denumirii instituțiilor publice este reglementată foarte precis de art. 12 din HG nr. 1206/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală, cuprinse în Legea administrației publice locale nr. 215/2001 care prevede faptul că inscripționarea în limba maternă a denumirii instituțiilor publice de sub autoritatea consiliilor locale sau județene se face printr-o tăbliță similară ca dimensiune, caracter, mărime a literelor și culori cu cea inscripționată în limba română. Tăblița se va amplasa sub tăblița care conține denumirea oficială în limba română.

Per a contrario, orice altă modalitate de amplasare a inscripțiilor cu denumirea instituțiilor publice este ilegală.

Principiul de la care se pornește în acest caz este denumirea în limba oficială de stat a instituției publice, „Teatrul Figura”, respectiv „Casa de cultură”. Ca atare, se are în vedere traducerea acestor denumiri din limba oficială de stat în limba minorității și amplasarea acestor denumiri sub denumirile în limba oficială de stat.

Au fost depuse în copie Statutul ADEC, extras din Registrul național al asociațiilor pentru a dovedi calitatea de reprezentant și Hotărârea Adunării Generale a membrilor Asociației Civice pentru Demnitate în Europa (ACDE) nr. 1/14.04.2017 (filele 59 – 71).

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 1 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Prin interes legitim public, conform art. 2 lit. r din Legea nr. 554/2004, se înțelege interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice.

Conform art. 12 din HG nr. 1206 din 27 noiembrie 2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală, cuprinse în Legea administrației publice locale nr. 215/2001, inscripționarea în limba maternă a denumirii instituțiilor publice de sub autoritatea consiliilor locale sau județene se face printr-o tăbliță similară ca dimensiune, caracter, mărime a literelor și culori cu cea inscripționată în limba română. Tăblița se va amplasa sub tăblița care conține denumirea oficială în limba română, dispoziție legală nerespectată de Primarul Municipiului Gheorgheni, tăblița cu inscripționarea în limba maghiară a denumirii Teatrului Figura și a Casei de Cultură fiind amplasată la același nivel cu tăblița care conține denumirea oficială în limba română.

Având în vedere cele constatate, instanța va admite acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta Asociația Civică pentru Demnitate în Europa (ADEC) București în contradictoriu cu pârâțul Primarul Municipiului Gheorgheni și va obliga pârâțul Primarul Municipiului Gheorgheni să amplaseze inscripțiile cu denumirea în limba minorității ale Teatrului Figura și ale Casei de cultură sub inscripțiile cu denumirea acestor instituții în limba oficială de stat, limba română.

Raportat la culpa procesuală, pârâțul Primarul Municipiului Gheorgheni, conform art. 453 din Codul de procedură civilă, va fi obligat la plata către reclamantă a sumei de 50 lei, reprezentând cheltuieli de judecată (taxa judiciară de timbru în cuantum de 50 lei achitată conform ordinului de plată buget nr. 34/03.11.2018, Banca Transilvania SA - fila 23).

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta Asociația Civică pentru Demnitate în Europa (ADEC) București, prin reprezentant legal Dan Tănasă, cu adresa de corespondență în mun. Sfântu Gheorghe, aleea Avântului nr. 2, bloc 23, scara A, ap. 6, etajul 1, jud. Covasna, în contradictoriu cu pârâțul Primarul Municipiului Gheorgheni, cu sediul în Municipiul Gheorgheni, Piața Libertății nr. 27, județul Harghita și, în consecință:

Obligă pârâțul Primarul Municipiului Gheorgheni să amplaseze inscripțiile cu denumirea în limba minorității ale Teatrului Figura și ale Casei de cultură sub inscripțiile cu denumirea acestor instituții în limba oficială de stat, limba română.

Obligă pârâțul Primarul Municipiului Gheorgheni la plata către reclamantă a sumei de 50 lei, reprezentând cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Recursul se depune la Tribunalul Harghita.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 16.01.2019, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte
Antonescu Marcel Romeo

Grefier
Gugu Nicolae Valentin

Red. AMR 18.01.2019
Dact. GV 18.01.2019
4 ex.